

UCHWAŁA Nr 234 / 4674 / 16
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 8 listopada 2016r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2016, poz. 486 t. j.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016, poz. 217 t. j.)

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 16 sierpnia 2016 r. przez firmę LDL sp. z o.o. od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wzrost konkurencyjności LDL sp. z o. o. poprzez utworzenie warsztatu samochodowego*”, nr RPPK.01.04.01-18-0248/16, złożonego w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020

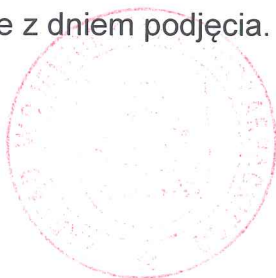
nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEPRZEDSIĘDZIECA WOJEWÓDZTWA
Bogdan Romanik
Bogdan Romanik

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 16 sierpnia 2016 r. przez firmę LDL sp. z o. o. od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wzrost konkurencyjności LDL sp. z o. o. poprzez utworzenie warsztatu samochodowego*”, nr RPPK.01.04.01-18-0248/16, złożonego do dofinansowania w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałania 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016, poz. 217 t. j.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzane są przez Komitet monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „*Kryteria*

wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO WP 2014-2020 – Zakres EFRR” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 20/III/2015 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie zmiany Uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 103/2270/15 z dnia 14 października 2015 r. w sprawie zmiany uchwały nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP),
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „Regulamin konkursu o dofinansowanie projektów ze środków Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 w ramach Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie: 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 193/3926/2016 z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie zmiany uchwały nr 124/2732/15 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I osi priorytetowej, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP, Poddziałanie 1.4.1 Dotacje bezpośrednie, Typ projektu: Rozwój MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 – nabór 2015 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią załącznik do Regulaminu konkursu oraz do Uszczegółowienia i zgodnie z § 5 ust. 1 Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 30 marca 2016 r. firma LDL sp. z o. o. złożyła do IZ RPO WP wniosek o dofinansowanie projektu pn. „Wzrost konkurencyjności LDL sp. z o. o. poprzez utworzenie warsztatu samochodowego”. Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0248/16, a następnie poddany ocenie formalnej.

Wniosek został oceniony negatywnie pod względem formalnym, gdyż nie spełnił kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego – pomoc publiczna/ pomoc de minimis z uwagi na fakt, że Wnioskodawca rozpoczął realizację projektu przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie. O wyniku oceny formalnej poinformowano Wnioskodawcę pismem z dnia 29 lipca 2016 r., znak: WP-II.432.5.248.2016.ŁB, doręczonym w dniu 4 sierpnia 2016 r.

Od oceny tej Wnioskodawca złożył w dniu 16 sierpnia 2016 r. protest, w którym podnosi, iż nie zgadza się z oceną projektu dokonaną przez IZ RPO WP. Zaznacza, że garaż o funkcji warsztatowej, którego budowę rozpoczął jest elementem odrębnym od projektu. Podkreśla, iż pierwotnie zamierzał wykorzystać go do garażowania i konserwacji własnych samochodów, natomiast nie planował wtedy uruchomienia warsztatu samochodowego świadczącego usługi dla klientów zewnętrznych. Decyzja o uruchomieniu takiej działalności pojawiła się dopiero po analizie rynku i możliwości pozyskania środków finansowych na zakup wyposażenia. Zaznacza, że w przypadku niepozyskania środków finansowych na realizację inwestycji, wybuduje budynek, który będzie stanowił miejsca postojowe dla własnych samochodów i miejsce ich naprawy.

Wnioskodawca powołuje się w treści protestu na zapisy art. 2 pkt 18, pkt 23 i pkt 47, art. 6 pkt 2 oraz art. 14 pkt 3 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu. Z zapisów ww. artykułów Wnioskodawca wywodzi, iż pomoc może zostać przyznana na dowolną formę inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, bądź dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu.

Dodatkowo Wnioskodawca definiuje projekt w oparciu o słownik języka polskiego jako zadanie. W związku z powyższym stwierdza, że skoro złożył do Instytucji Zarządzającej wniosek o przyznanie pomocy na określone zadania, to rozszerzenie zadań ujętych w projekcie na inwestycje poczynione przez firmę wcześniej, jest nadinterpretacją zapisów Rozporządzenia.

W dalszej części protestu przytacza zapisy decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 maja 2012 r., sygn. SA.32063, które w jego opinii świadczą o konieczności oceny zamierzenia inwestycyjnego, na które może być przyznawana pomoc, a nie całej działalności Wnioskodawcy.

Ponadto Wnioskodawca przywołuje w proteście numer wniosku ocenionego negatywnie na etapie oceny formalnej w związku z niespełnieniem kryterium dotyczącego nowej inwestycji i efektu zachęty, który został przywrócony do oceny w wyniku rozpatrzonego protestu.

Z uwagi na powyższe Wnioskodawca wnosi o ponowne rozpatrzenie wniosku.

Odnosząc się do postawionych w proteście zarzutów Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2014-2020 – Zarząd Województwa Podkarpackiego, stwierdza iż:

Protest nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek został uznany za niespełniający kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego – pomoc publiczna/ pomoc de minimis.

Badanie pod kątem spełniania ww. kryterium, w przypadku objęcia projektu zasadami regionalnej pomocy inwestycyjnej (art. 14 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu), polega na weryfikacji, czy m.in.:

- projekt spełnia definicję inwestycji początkowej,
- spełniony został efekt zachęty (w zakresie złożenia wniosku o dofinansowanie przed rozpoczęciem prac nad inwestycją),
- projekt nie jest realizowany w sektorze wyłączonym ze wsparcia,
- Wnioskodawca zapewnia wkład finansowy w wysokości co najmniej 25% kosztów kwalifikowalnych, pochodzący ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, w postaci wolnej od wszelkiego publicznego wsparcia finansowego.

Konieczność analizy wniosku w zakresie spełniania efektu zachęty wynika z art. 6 pkt 2 ww. Rozporządzenia, który stanowi, iż: *„uznaje się, że pomoc wywołuje efekt zachęty, jeżeli beneficjent złożył do danego państwa członkowskiego pisemny wniosek o przyznanie pomocy przed rozpoczęciem prac nad projektem (...).”*

W świetle tej definicji kluczowym zagadnieniem jest określenie pojęcia „rozpoczęcie prac”. Zgodnie z art. 2 pkt 23 Rozporządzenia za rozpoczęcie prac uważa się *„rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją lub pierwsze prawnie wiążące zobowiązanie do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, zależnie od tego, co nastąpi najpierw. Zakupu gruntów ani prac przygotowawczych, takich jak uzyskanie zezwoleń i przeprowadzenie studiów wykonalności, nie uznaje się za rozpoczęcie prac (...).”*

Zapisy art. 6 pkt 2 oraz art. 2 pkt 23 ww. Rozporządzenia przeniesione zostały na zapisy Regulaminu konkursu, który w § 2 ust. 12 pkt 2 stanowi, że *„pomoc może zostać udzielona pod warunkiem, że prace nad realizacją projektu nie rozpoczną się przed złożeniem wniosku o dofinansowanie. Przez rozpoczęcie prac należy rozumieć rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją lub pierwsze prawnie*

wiążące zobowiązanie do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, zależnie od tego, co nastąpi najpierw. Zakupu gruntów ani prac przygotowawczych, takich jak uzyskanie zezwoleń i przeprowadzenie studiów wykonalności, nie uznaje się za rozpoczęcie prac.”

Powyższe oznacza, że wystąpienie którejkolwiek z wymienionych w § 2 ust. 12 pkt 2 Regulaminu przesłanek, wyłącza możliwość uznania, iż planowana pomoc wywoła efekt zachęty. Istotnym jest podkreślenie, że art. 6 pkt 2 Rozporządzenia odwołuje efekt zachęty do treści wniosku, opisującego projekt.

W pkt B.1 Biznesplanu pn. *Uzasadnienie realizacji projektu* Wnioskodawca wskazał, iż „(...) na (...) działce w 2015 rozpoczęto budowę garażu samochodowego o funkcji warsztatowej. (...) Nieruchomość pierwotnie miała być przeznaczona na miejsca garażowania własnych pojazdów i ew. ich naprawy. (...) W obliczu możliwości pozyskania środków na wyposażenie warsztatu samochodowego podjęto decyzję o przeznaczeniu części budynku na warsztat samochodowy. Głównymi klientami firmy będą firmy transportowe zajmujące się transportem drogowym towarów, nieposiadające własnego zaplecza warsztatowego oraz sam wnioskodawca posiadający kilkanaście samochodów ciężarowych.” Powyższe potwierdzają zapisy pkt B.3 Biznesplanu pn. *Opis posiadanych zasobów technicznych, instytucjonalnych i finansowych koniecznych do realizacji projektu* które stanowią, że „ Wnioskodawca jest w trakcie budowy obiektu garażowego o funkcji warsztatowej o powierzchni zabudowy 427 m². W części budynku planowane jest świadczenie specjalistycznych usług serwisowo-naprawczych na rzecz podmiotów zewnętrznych.” Powyższe stwierdzenia zawarte zostały dodatkowo w pkt A.1 Biznesplanu pn. *Nazwa wnioskodawcy oraz charakterystyka prowadzonej działalności*.

Cytowane wyżej zapisy Biznesplanu wskazują, iż przedmiotowa inwestycja, nazwana przez Wnioskodawcę „Wzrost konkurencyjności LDL sp. z o. o. poprzez utworzenie warsztatu samochodowego”, została rozpoczęta przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie, tj. w 2015 roku, kiedy to rozpoczęto budowę garażu samochodowego o funkcji warsztatowej, zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2016, poz. 290 ze zm.). Z zapisów Biznesplanu wynika, że budowany obiekt i zakup wyposażenia stanowią jedną inwestycję. Zatem cały proces inwestycyjny został zapoczątkowany przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie. Wnioskodawca w budowanym obiekcie od początku zakładał prowadzenie warsztatu samochodowego. Zaplanowana we wniosku inwestycja polegająca na zakupie wyposażenia stanowi więc kolejny etap procesu inwestycyjnego prowadzącego do uruchomienia warsztatu. Należy zatem przyjąć, że na całość inwestycji nie składa się jedynie zakup środków trwałych w postaci wyposażenia, ale również budowa budynku, w którym wyposażenie to zostanie zainstalowane. Dopiero realizacja tych dwóch etapów (budowa budynku

i zakup wyposażenia) pozwoli na osiągnięcie celu projektu. Z uwagi na powyższe przedmiotowa inwestycja nie wywołuje efektu zachęty w rozumieniu art. 6 pkt 2 Rozporządzenia ze względu na to, że wniosek o dofinansowanie został złożony w dniu 30 marca 2016 r., tj. po rozpoczęciu prac w ramach inwestycji (co nastąpiło w 2015 r.).

Wnioskodawca wskazuje w proteście, że inwestycja objęta wnioskiem o dofinansowanie polega na zakupie urządzeń do warsztatu samochodowego. W jego opinii budowa garażu jest odrębnym od projektu elementem, realizowanym przez firmę niezależnie od projektu. Wnioskodawca zaznacza, że decydując się na budowę garażu o funkcji warsztatowej nie planował uruchomienia warsztatu samochodowego świadczącego usługi dla klientów zewnętrznych. Decyzja o uruchomieniu takiej działalności pojawiła się dopiero po analizie rynku i możliwości pozyskania środków finansowych na zakup wyposażenia. Podkreśla, że przypadku niepozyskania środków finansowych na realizację inwestycji, wybuduje budynek celem zapewnienia miejsc postojowych i dokonywania napraw własnych samochodów, tak jak pierwotnie zakładał. Dodatkowo Wnioskodawca przywołuje w proteście definicję projektu za słownikiem języka polskiego. W jej ślad zrównuje pojęcie „projekt” z pojęciem „zadanie”. W oparciu o powyższe stwierdza, że złożył do IZ RPO WP wniosek obejmujący określone zadania, zaś Instytucja Zarządzająca oceniając ww. wniosek dokonała nadinterpretacji zapisów Rozporządzenia poprzez rozszerzenie zadań ujętych w projekcie na inwestycje poczynione przez firmę wcześniej.

Nie można zgodzić się z argumentacją Wnioskodawcy w powyższym zakresie. Przypomnieć należy, że przy ocenie kwalifikowalności projektu stanowiącego etap większej inwestycji konieczne jest wykazanie, że projekt stanowi funkcjonalnie wyodrębnioną nową inwestycję w stosunku do etapu/etapów poprzedzających/ równolegle realizowanych w zakresie całego przedsięwzięcia.

Przywołać w tym miejscu trzeba definicję projektu. Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy wdrożeniowej projekt rozumiany jest jako *„przedsięwzięcie zmierzające do osiągnięcia założonego celu określonego wskaźnikami, z określonym początkiem i końcem realizacji, zgłoszone do objęcia albo objęte współfinansowaniem UE jednego z funduszy strukturalnych albo Funduszu Spójności w ramach programu operacyjnego.”* Mając na względzie powyższe, projekt należy rozumieć jako operację o jasno określonych celach, której efektem jest wykonanie niepodzielnego zadania. Szereg działań składających się na projekt powinien zachować spójny, skoordynowany charakter i prowadzić do ściśle określonego celu.

Aby przybliżyć zagadnienie projektu, należy przytoczyć stanowisko wyrażone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 21 grudnia 2010r. (sygn. akt: I SA/Lu 877/10), zgodnie z którym *„(...) o (...) granicach projektu nie rozstrzyga wyłącznie zakresawnioskowany do dofinansowania. Zakres*

przedsięwzięcia zawnioskowany do dofinansowania sam nie stanowi jedyne, wyłącznego kryterium określenia przedmiotowych granic projektu, zamierzonego przedsięwzięcia gospodarczego.” Sąd trafnie wskazał, że badanie, czy pomoc wywoła efekt zachęty nie ogranicza się do zbadania zakresu kosztów kwalifikowanych. Ocenie podlegają wszelkie działania, niezbędne do osiągnięcia celów projektu. Na aspekt ten zwrócił uwagę także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 czerwca 2014 r. (sygn. akt: V SAWa 1079/14).

Dla oceny kwalifikowalności projektu, stanowiącego etap większej inwestycji, niezbędne jest wykazanie, że stanowi on wyodrębnioną nową inwestycję. Sam fakt możliwości wyodrębnienia poszczególnych etapów prac zmierzających do osiągnięcia celu, tj. budowy garażu samochodowego o funkcji warsztatowej, czy zakupu urządzeń do warsztatu samochodowego nie oznacza, iż etapy te traktowane mają być jako odrębna nowa inwestycja. Projekt, który w związku z funkcjonalnym i ekonomicznym powiązaniem poszczególnych etapów został rozpoczęty przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie w ramach wcześniejszego etapu danego przedsięwzięcia inwestycyjnego (w tym przypadku: rozbudowy i przebudowy budynku usługowego) nie wywołuje efektu zachęty.

Wnioskodawca powołuje się w proteście na zapisy art. 2 pkt 18, pkt 23 i pkt 47, art. 6 pkt 2 oraz art. 14 pkt 3 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu. Z przywołanych artykułów wywodzi, iż pomoc może zostać przyznana na dowolną formę inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z założeniem nowego zakładu, zwiększeniem zdolności produkcyjnej istniejącego zakładu, dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie produktów uprzednio nieprodukowanych w zakładzie lub zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego istniejącego zakładu.

Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 6 pkt 2 Rozporządzenia stwierdzenie spełniania bądź nie spełniania efektu zachęty następuje w oparciu o weryfikację, czy podmiot aplikujący o wsparcie w ramach konkursu rozpoczął, czy też nie rozpoczął prac nad projektem przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie w rozumieniu art. 2 pkt 23 Rozporządzenia. Przy ocenie spełniania efektu zachęty przy inwestycjach obejmujących swym zakresem prace budowlane Instytucja Zarządzająca kieruje się zapisami ustawy Prawo budowlane (Dz. U. z 2016, poz. 290 ze zm.), która w art. 41 ust. 1 wskazuje, w którym momencie następuje rozpoczęcie budowy. Bez znaczenia pozostaje tutaj przyjęcie granic inwestycji początkowej określone w art. 2 pkt 47 Rozporządzenia, na które powołuje się Wnioskodawca w proteście.

Ponadto Wnioskodawca przytacza zapisy decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 maja 2012 r., sygn. SA.32063, które jego zdaniem świadczą o konieczności objęcia

oceną zamierzenia inwestycyjnego, na które może być przyznawana pomoc, a nie całej działalności Wnioskodawcy.

Argumentacja Wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Powoływanie się przez Wnioskodawcę zapisy decyzji Komisji Europejskiej dotyczą, jak słusznie wskazał Wnioskodawca w proteście, dużych przedsiębiorstw, a bezpośrednie ich przeniesienie na podmioty wpisujące się w grupę mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw nie jest możliwe. Pamiętać należy, że postępowanie konkursowe, zgodnie z § 1 ust. 3 Regulaminu konkursu, prowadzone jest w oparciu o Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020, Uszczegółowienie, niniejszy Regulamin, właściwe wytyczne horyzontalne i programowe w rozumieniu ustawy wdrożeniowej oraz w oparciu o obowiązujące przepisy prawa krajowego i unijnego, przy uwzględnieniu § 2 ust. 5 pkt 1 Regulaminu, określającego jako podmioty uprawnione do objęcia wsparciem mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa. Niniejsza decyzja Komisji Europejskiej dotyczy podmiotów innych niż uprawnione do aplikowania w ramach konkursu i z tej przyczyny pozostaje bez wpływu na niniejsze rozstrzygnięcie.

Bez znaczenia pozostaje również fakt, że wniosek oceniony negatywnie na etapie oceny formalnej w 2010 r., w związku z niespełnieniem kryterium dot. nowej inwestycji i efektu zachęty, został przywrócony do oceny w wyniku pozytywnie rozpatrzonego protestu. Jak już wskazano, zgodnie z § 1 ust. 3 Regulaminu ocena wniosków złożonych do dofinansowania dokonywana jest każdorazowo w oparciu o obowiązujące akty prawa krajowego i unijnego, w tym o zapisy Regulaminu konkursu. Instytucja Zarządzająca dokonując oceny spełniania przez niniejszy wniosek kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego – pomoc publiczna/ pomoc de minimis nie może odnosić się do rozstrzygnięcia oceny projektu dokonanego w oparciu o inne zapisy regulaminowe i podjętego pod rządami innej ustawy.

Reasumując, przy uwzględnieniu wskazanego powyżej stanu prawnego oraz okoliczności faktycznych występujących w sprawie należy stwierdzić, że wniosek o dofinansowanie projektu nie spełnia kryterium formalnego dopuszczającego specyficznego – pomoc publiczna/ pomoc de minimis z uwagi na rozpoczęcie realizacji inwestycji przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie. W związku z tym po ponownym sprawdzeniu wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów, wniosek otrzymuje ocenę negatywną.

Tym samym IZ RPO WP nie uwzględnia protestu.

Pouczenie

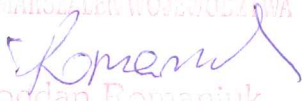
Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może

w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016, poz. 718 t.j.).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie, obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

WICEPREZES WOJEWÓDZKIEGO

Bogdan Romaniuk

Otrzymują:

- 1) LDL sp. z o. o., Nowa Wieś 96, 36-100 Kolbuszowa,
- 2) Pani Małgorzata - Jarosińska Jedynak – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.